

Publicerad 2015-05-18 16:03 av den nakna poeten

en historia påhittad i en verklighet där inga vårdare eller läkare existerar där passanter lever utan konturer eller existens dom är spöken ohörda i ett skal som inte syns luft psyket

novell i en verklighet som aldrig någonsin har hänt våarden

min spegling på våarden är inget klagomål på våarden , det är hur människor som är fyllda med problem i sej skälva medvetet missbrukar felaktiga tolkningar för att skada och försvåra personer , som dom inte tycker om eller har en annan uppfattning värderingar och syn på livet värderingar och rättigheter , som dom systematiskt manipulerar bakom stängda dörrar med en noggrann planering där alla är överens om vad dom ska dokumentera så att allas ord ska fasas in i förståelserna i journalerna , ni tänker det kan inte hända i vårt samhälle i modern tid , men det gör det inte i alla fall men det händer i flera fall igenom att det är en liten stad ca trettiofem tusen där arbetes tillfällena här är ca 300 st sammanlagt då förstår ni även att sannolikheten är stor att man får arbetet av mamma pappa syster bror andra släktingar vänner eller på rekommendationer , helt rätt så ska det funka men det jag talar om är det destruktiva när en klick tappar känslan för det mänskliga vad som är fel eller rätt eller mänskligt , läkarna säger att det är inte jag som avgör eller bestämmer , han säger att dom tycker att du har varit ute för mycket du ha5r för mycket frihet dom som betalar min platts igenom Österåkers kommun till Karsudden jag blir chockad att höra så efter 15 år fånenskap jag sitter för två olaga hot tre misshandel och ett mordförsök jag saknar ord då jag sett personer komma ut för ett flertal mord på sitt samvete en som har gjort 320 övergrepp mot barn som nu bor i närheten av ett dagis i Katrineholm jag undrar vad har jag gjort för att få detta hat vänt mot mej , för varje gång jag skriver så blir personalen avståndstagande och kallare och det gör mej glad efter som jag på ett upplysande sätt speglar deras uppförande , jag hoppas att dom vaknar och kommer till sanningens verklighet långt i från deras lögnen och förnekelsen jag finns här för dom jag är förlåtande men uppför er som människor och lämna erat lidande hemma kanske är det en led tråd att ni är ensamstående och separerande att erat sätt och värderingar är fel jag är säker på att ni inte ens har sagt förlåt till er föriddetta partner för att ni lever i förnekelsen att ni aldrig har fel , erat hat växer medans ni bedövar det på ett sätt för att må bättre skälva att trycka ner patienter som inte håller med eller följer ert måtto , ni är så egocentriska att ni inte ser den värld utan för den vakuum bubbla runt om er som skydd för att inte se er egen verklighet och känna känslor som bubblar fram från samvetet och i stället för att ge hjälp till era vänner så täcker ni upp varandra med Lönner och ger skydd bakom varandras rygg så att deras handlingar inte ska ses i ljuset ni möjliggör ett sjukt betande för någon som behöver hjälp , men ni rättfärdigar övergrepp efter övergrepp rättsligt i processen med att hon har redan så mycket problem så hon som behöver hjälp skyddar man i stället för att tala med henne och göra henne medveten om ett bättre liv en att åka runt och skapa nya problem och sitta på Google och leta symtom för att relatera till för att slippa arbeta jobba eller diska eller vad hon flyr i från jag bryr mej inte hon flyr i från allt och sej skälv barnens pappa sin egen pappa sinn man och hanns far dagen efter jag sa till våran arbetsgivare att jag inte ville arbeta med henne att jag ville jobba skälv dagen efter förlorade jag arbete friheten permissioner frigången utslussnings planeringen preses allt för att jag inte ville jobba med henne det känns surt hon är föriddetta sjuksyster så hennes kollegor finns här barndoms vänner gamla klasskamrater face bokvänner släktingar det känns tungt det är ett dilemma det känns inte längre som rehabilitering och vård jag krigar nu för mitt liv och det dokumenterade som står i minna journaler som inte har någon verklighets förankring jag är hårt knullad på Karsudden mentalt voltagen utan rättigheter eller talans ord jag är omyndigt förklarad av några som måste ha någon att hata för att orka med sej skälv dom tar

sej rättigheter med på hittade ord och lagar endast för att få knulla dej hårt mentalt för jag ser hur dom njuter och mår bra för under tiden dom voltar glömmer dom sin egen smärta i deras ruttna själ dom söker spänning för att slippa känna sitt eget hat alla övergrepp ger dom ny energi efter som samvetet och hatet i dom skälva äter upp dom en bit för varje dag dom pissar blod i mitt ansikte för dom vet att dom fylls med nytt när dom suger ur mitt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten